

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

IV. Quòd Constantinus cum precibus; Licinius verò cum vaticiniis se ad bellum parabat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ἐπιλαχόν ἄρματα. τῆς μὲν οὖν στρατιωτικῆς
ἐπιπέσειας τὴν σωτηρίαν ᾧδρασκόντων ἐποιεῖτο.
ἔπειτα ὅτε αὐτὰ πᾶσα φάλαγγες ἔζετο καὶ
ἰππικὸν τάγματος ἤγειτο δ' ἐπὶ πάντων, τὰ
τῆς ἐπὶ τὸν Θεὸν ἀγαθῆς ἐλπίδος, διὰ τῆς
προεχθέντος σημείων, σύμβολα.

A absq; ulla dilatione salutarem dextram
porrigere decrevit. Et militarium qui-
dem copiarum atque armorum ingen-
tem apparatus coëgit. Jamque aderant
universa tam equitum quam peditum
agmina in unum congregata. Cunctis
verò præibat insignia fiduciæ in Deum;
signum videlicet illud quod supra me-
moravimus.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

CAPUT IV.

Ὅτι Κωνσταντῖνος μὴ παρῆκεν ἑξῆς μετ' ἐνχοῦν Λικίνιον
δὲ μὴ μαντεῶν εἰς πόλεμον.

Quod Constantinus cum precibus, Licinius verò
cum vaticiniis se ad bellum parabat.

Εὐχῶν δ' εἶποτε καὶ κατὰ δειδῶς καλῶς
ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν, τῆς τῆς Θεῶν ἰστέρας ἐπή-
γετο. σωεῖναι τ' αὐτὰ καὶ παρεῖναι διαπαλῶς,
ὡσπερ τῆς ψυχῆς ἀθάνατος Φύλακας τέρας
δὲ ἐν ἡμέρῃ. ἐνθεν εἰκότως ὁ τὴν τυραννίδα
προβέβλημεν, πυθόμενος Κωνσταντῖνον, τὰς
καὶ ἐχθρῶν νίκας μὴ δ' ἄλλως ἢ τῆς Θεῶν συμ-
πρασίῃ ποιεῖσθαι. σωεῖναι τ' αὐτὰ καὶ
παρεῖναι διαπαλῶς τῆς εἰρημένως. καὶ τό γε
τῆς σωτηρίας πάθος σύμβολον αὐτῶν τε καὶ τῆς
παιτρῆς καὶ ἡγήσασθαι στρατῶν ταῦτα μὲν γέ-
νηται ἄξια ὑπελάμβανεν, ἅμα χυδαίων
αὐτὸν καὶ βλασφημίας διασύρων λόγοις. αὐ-
τὸς τε θεοπροπίων καὶ μάντιων Αἰγυπτίων, Φαρ-
μακείων καὶ γόητων, ἄστυας τε καὶ προφήτων ὧν
ἤγειτο θεῶν, ἀειδαυτὸν ἐποιεῖ κάπειτα θυ-
σιαι ἕως δὲ ἴσθαι Θεῶν μελλοσόμενος, δι-
κῆρα ὅτι αὐτὰ τὰ τ' ἐκβάσεως τῆς πολέμου
χρηστέων. οἱ δ' ἀδελφῶν ἐχθρῶν νικητῆν ἐσε-
ῖναι καὶ τῆς πολέμου κρατῆν συμφώνως εἶπον.
μακρῶν ἐπὶ τῶν καλλιπέριαις τῶν ἀπαύχων
χρηστέων τῆς προσηγομένων ὄνειροπόλοι δ'
διὰ τῆς τῶν ὀρνίθων πτήσεως σημαίνεσθαι αὐ-
τῶν τὰ αἰτία πρὸς ἑαυτοὺς. καὶ ἄστυας τὰ ὅμοια
τῆς τῶν ἀπαύχων αἰνίτῃ δακτύλῳ ἐδήλυν.
ἐπαρθεῖς δὲ τὰ ταῖς τέτων ἀπαύχων ἐπαύ-
χων, σὺ πολλὰ θράσει προσηῖ ταῖς πα-
ρεμολαῖς, οἷός τε ἦν ᾧδρατάτων.

B CUmque precationibus, si unquam
antea, sese tunc maxime indigere
intelligeret, Sacerdotes Dei secum du-
xit: eos velut optimos animæ custodes
adesse coram & secum versari debere
existimans. Unde cum tyrannus audisset,
Constantinum non aliter quam di-
vino auxiliante Numine victoriam de
hostibus parare; & eos quos dixi ei per-
petuò adesse unaque versari; salutaris
quoque passionis signum, & ipsum &
universum ejus exercitum antecedere;
hæc utpote impius risu digna esse cense-
bat, Constantinum sublannans & con-
tumeliosus appetens verbis. Ipse verò
divinos & vates Ægyptiorum, venefi-
cos & impostores; sacrificulos denique
ac prophetas falforum quos colebat
Deorum sibi adjunxit. Deinde sacrifi-
ciis placans illos quos existimabat
Deos, sciscitabatur ex illis quemnam
belli exitum esset habiturus. At illi sine
controverfia victorem hostium, & su-
periozem in bello fore responderunt;
cunctis ubique oraculis uno consensu
hæc illi per prolixa & elegantia carmina
promittentibus. Sed & somniorum in-
terpretes per somnia; & auspices per
viscerum motum similia portendi affir-
mabant. Horum itaque fallacibus sol-
licitationibus inflatus, cum ingenti fi-
ducia progressus est ad castra, seque ad
pugnam ineundam instruxit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

CAPUT V.

Ὅσα Λικίνιος ἐν τῇ ἀλαίᾳ θυῶν, εἶπε περὶ τῶν εἰδῶν
καὶ τῶν Χριστῶν.

Quid de simulacris & de Christo Licinius dixit,
vix, dum in loco sacrificaret.

Μελλῶν δ' ἐγεῖτο πολέμου καταρχῆν, τῶν
ἀμφοῖν αὐτὸν ὑπαασιῶν, τῶν τε τελ-
μημένων φίλων τῆς ἐκείνων, εἰς τινὰ τῶν αὐ-
τοῖς νενομισμένων ἱερῶν συνεκάλε. ἄλλος δ'

CUm verò bellum jam orturus esset,
ex Protectoribus & honoratioribus
amicis lectissimos quosq; in quendam
locum qui ab ipsis sacer habebatur, coë-
git. Lucus hic erat irriguus & opacus,

